

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จงสำรวจตนและฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ตรวจสอบว่าลูกอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญานและสำนักของพระเจ้าได้นานแค่ไหน
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆที่นั่งในสันโดษและฝึกฝนที่จะมีสำนักเป็นดวงวิญญาน?
- คำตอบ:** 1. ไม่มีคำพูดที่ผุดออกมาจากปากของพวกเขา 2. พวกเขามีความรักอย่างเป็นพี่น้องต่อกัน และอยู่อย่างเป็นเช่นนั้นและน้ำตาล 3. พวกเขามีคุณธรรมที่ดีมาก พวกเขาไม่เคยกระทำความที่เป็นบาปใดๆ 4. สายตาของพวกเขาอ่อนหวานมาก พวกเขาไม่เคยมีสำนักที่เป็นร่าง 5. พวกเขาไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใด

โอมซานติ พ่อทางจิตพูดกับลูกทางจิต หากพ่อพูด “กับจิตวิญญานเท่านั้น” ก็จะไม่ใช้พูดกับมนุษย์ เหตุนี้เอง พ่อทางจิตพูดว่า ลูกทางจิต พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาน เราดวงวิญญานกำลังได้รับความรู้จากพ่อ ลูกต้องคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาน พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้าน แม้ว่าลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญานในยุคทอง ลูกก็ไม่ได้มีสำนักของพระเจ้า ที่นี้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญานและสำนักของพระเจ้า นั่นคือลูกเป็นลูกของพ่อ มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างที่นั่นและที่นี่ ที่นี้มีการศึกษาเล่าเรียนนี้ ในขณะที่ที่นั่นไม่มีเรื่องของการศึกษาที่นี้ หากลูกรับฟังอย่างต่อเนื่องด้วยศรัทธาว่า ลูกแต่ละคนคือดวงวิญญานและพ่อกำลังสอนลูก ลูกจะสามารถซึมซับความรู้ได้อย่างดี และลูกจะเฝ้าแต่มีสำนักเป็นดวงวิญญาน แม้ว่าสิ่งนี้ดูเหมือนจะง่ายมาก จุดหมายปลายทางของการทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพนี้สูงมาก ลูกควรถ่ายทอดประสบการณ์ของตัวเองว่า ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญานขณะที่กำลังพูดกับผู้อื่น และมองเห็นพวกเขาเป็นดวงวิญญานอย่างไร พ่อพูดว่า แม้ว่าพ่อกำลังนั่งอยู่ในร่างนี้ นี่คือการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติของพ่อ พ่อพิจารณาว่าลูกเป็นดวงวิญญาน พ่อสอนดวงวิญญาน ดวงวิญญานเช่นกันที่เล่นบทบาทในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ขณะที่เล่นบทบาทของเขา ดวงวิญญานต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ถ้าลูกไม่พิจารณาว่าพ่อเป็นดวงวิญญานสูงสุดและจดจำท่านแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องกลับมาสำรวจตนและฝึกฝนที่จะมีการจดจำระลึกถึง ความรู้ที่ง่ายดายมาก แต่ลูกต้องมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ว่า “ฉัน ดวงวิญญานกำลังศึกษาและบบากำลังสอนเรา” แล้วลูกจะสามารถซึมซับความรู้และจะไม่กระทำความบาปใดๆ ไม่ใช่ว่าลูกจะไม่กระทำความบาปอีกต่อไปในเวลาในที่สุดท้ายเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาป สายตาของความเป็นพี่น้องนั้นอ่อนหวานมาก ไม่มีสำนักที่เป็นร่างในสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่าความรู้ของพ่อมีความลึกล้ำมาก หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้อย่างดีและคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้เป็นอย่างดี ลูกจำเป็นต้องอยู่ในสันโดษเพื่อที่จะกลับมาสำรวจตน ลูกไม่สามารถมีความสันโดษที่บ้านหรือในขณะที่ทำธุรกิจได้ เหมือนกับความสันโดษที่ลูกมีที่นี้ ที่นี้ลูกสามารถฝึกฝนการสำรวจตนนี้ได้เป็นอย่างดี ลูกต้องมองเห็นดวงวิญญานเท่านั้น ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญานด้วยเช่นกัน ด้วยการฝึกฝนสิ่งนี้ที่นี้ นิสัยนั้นจะได้รับการปลูกฝัง และลูกต้องเก็บซาร์ทของลูกเองด้วยเช่นกันว่าฉันมีสำนักเป็นดวงวิญญานมากเท่าใด? เรา กำลังพูดกับดวงวิญญาน เรากำลังสนทนากับพวกเขา ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งนี้อย่างดี ลูกๆเข้าใจว่าประเด็นนี้ลูกต้องการจัดสำนักที่เป็นร่างและกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาน การซึมซับสิ่งนี้และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นได้ซึมซับสิ่งนี้ การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญานและการจดจำพ่อ คือซาร์ทที่ลึกล้ำมาก แม้กระทั่งมหาระตีที่ยิ่งใหญ่ก็เข้าใจว่าวิชาที่บาบาให้กับเราทุกวันเพื่อไต่ตรองนั้นมีประเด็นที่ลึกล้ำมาก แล้วก็จะไม่มีคำพูดที่ผุดออกมาจากปากของลูก มีความรักอย่างมากในบัดดาพี่น้อง พวกเราทั้งหมดคือลูกของพระเจ้า ลูกรู้ถึงคำสรรเสริญของพ่อ คำสรรเสริญของกฤษณะนั้นแยกออกไป กฤษณะเรียกได้ว่าเป็น “ผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง” แต่เขาได้รับคุณธรรมเหล่านั้นจากที่ใด? คำสรรเสริญของเขานั้นแตกต่างกัน แต่เขาก็ถูกทำให้เต็มไปด้วยคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ด้วยพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ใช่หรือไม่? ลูกควรตรวจสอบตนเองอย่างระมัดระวังอย่างมาก ลูกต้องเก็บบัญชีที่ลูกต้องแม่นยำในทุกย่างก้าว นักธุรกิจเขียนบัญชีของเขาของทั้งวันในตอนกลางคืน ลูกมีธุรกิจด้วยเช่นกัน ในเวลากลางคืนลูกควรตรวจสอบตนเองว่าลูกได้พูดกับผู้อื่นขณะที่คิดว่าพวกเขาเป็นพี่น้องของลูกหรือไม่ และลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใดหรือไม่ เพราะลูกเข้าใจว่าลูกๆทั้งหมดพี่น้องจะไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม นี่คือน้ำนมแห่งยาพิษ ในเวลานี้ลูกไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของราวันและไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของราม ลูกอยู่ในระหว่างกลาง และดังนั้นลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญานและจดจำพ่อ ลูกควรตรวจสอบว่าลูกสามารถรักษาสภาพที่มีสายตาของความเป็นพี่น้องได้มากเท่าใด เราดวง

วิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และเรากำลังเล่นบทบาทของเราผ่านร่างเหล่านี้ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย เวลานี้เราได้เล่นบทบาท 84 ชาติเกิดของเราแล้ว เวลานี้พ่อได้มาแล้ว พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกกลายเป็นพี่น้องเพศชายด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่ออธิบายสิ่งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อมีบทบาทของการอธิบายสิ่งเหล่านี้ ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจ เช่นที่ครูนั่งและอธิบาย ในทำนองเดียวกันกับที่พ่ออธิบายแก่ลูก สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องคิด ลูกต้องใช้เวลากับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน พ่อได้ให้การอนุญาตกับลูกที่จะทำธุรกิจใดๆ แต่เป็นสิ่งที่จำเป็นด้วยเช่นกันที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกควรหาเวลาสำหรับสิ่งนี้ งานรับใช้ของทุกคนมีความแตกต่างกันด้วยเช่นกัน บางคนสามารถหาเวลาได้มาก ลูกควรเขียนลงในนิตยสารอย่างมีกลยุทธ์ด้วยเช่นกันว่าลูกสามารถจดจำพ่อที่ได้อย่างไร ลูกต้องพิจารณากันและกันว่าเป็นพี่น้องเพศชาย พ่อมาและสอนดวงวิญญาณทั้งหมด ในเวลานี้ที่ลูกแต่ละคนต้องเติมดวงวิญญาณด้วยสันสการ์ของคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้คนถามลูกว่า โยคะโบราณของบาร์ตคืออะไรลูกสามารถอธิบายให้แก่พวกเขา แต่ถึงกระนั้นก็มีลูกจำนวนน้อยมาก และชื่อของลูกก็ไม่ได้เป็นที่รู้จักอย่างมากเช่นนั้น พระเจ้าสอนโยคะแก่ลูก ท่านต้องมีลูกๆ อย่างแน่นอน พวกเขาต้องตระหนักรู้ว่าไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าที่ไม่ตัวตนผู้เป็นพ่อมาและสอนอย่างไร ท่านพูดด้วยตนเองว่า ท่านมาในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจรและบอกลูกว่าพ่อมาอย่างไรและพ่อเข้ามาในร่างของใคร ไม่มีเรื่องของการกลับมาสืบสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ นี่คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อเข้ามาในผู้เดียวเท่านั้น การก่อตั้งเกิดขึ้นโดยผ่านพ่อของมวลมนุษย์ ท่านกลายเป็นลูกรักพิเศษอันดับแรก พ่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปโดยผ่านบราห์มา แล้วบราห์มาก็กลายเป็นอันดับหนึ่งอีกครั้ง การอธิบายด้วยรูปภาพนั้นดีมาก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายได้ว่าบราห์มากลายเป็นวิษณุอย่างไรหรือวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไร ลูกต้องมีวิธีการที่ฉลาดที่จะอธิบาย ลูกรู้ว่าบาบาคือที่ตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอย่างไรและวงจรหมุนไปอย่างไร ไม่มีใครอื่นที่สามารถรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ดังนั้น พ่อพูดว่า เขียนด้วยการใช้วิธีที่ฉลาดเช่นนั้นว่า ใครสามารถสอนโยคะที่ลูกต้องแก่พวกเขาได้? เมื่อผู้คนตระหนักถึงสิ่งนี้ ผู้คนมากมายก็จะมาหาลูก แล้วอาศรมที่ใหญ่โตเหล่านั้นก็จะเริ่มสั่นคลอน สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย แล้วพวกเขาก็จะประหลาดใจว่ามีสถาบันมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและไม่มีแม้แต่สถาบันเดียวในหนทางของความรู้ได้อย่างไร และแล้วเมื่อนั้นก็จะมีชัยชนะสำหรับลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อมาทุกห้าพันปี ลูกกำลังศึกษากับพ่อและลูกกำลังสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกจะอธิบายให้กับใครบางคนด้วยการเขียนได้อย่างไร? วิธีการเหล่านี้ทั้งหมดถูกคิดค้นขึ้นมาทุกวงจรเพื่อที่ผู้คนมากมายจะสามารถรู้ได้ ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียวที่สามารถก่อตั้งศาสนาเดียว ลูกเข้าใจว่ามีราวันด้านหนึ่งและมีรามอีกด้านหนึ่ง ลูกกำลังได้มาซึ่งชัยชนะเหนือราวัน ผู้อื่นทั้งหมดนั้นเป็นขุมหมของราวัน มีลูกจำนวนน้อยมากที่เป็นของขุมหมของพระเจ้า มีการแสดงโอ้อวดมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่ใดมีน้ำการขุมหมก็จะเกิดขึ้น พวกเขาใช้เงินมากมาย ผู้คนมากมายจมน้ำและตาย สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่นี่ อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า เป็นความมหัศจรรย์อย่างยิ่งว่าบางคนตระหนักรู้จักพ่อ รับฟังพ่อ อธิบายแก่ผู้อื่นและรักษาความบริสุทธิ์และแล้ว โอ้ มายา! พวกเขาพ่ายแพ้ต่อมายา! สิ่งนี้เกิดขึ้นทุกวงจร มีผู้ที่กลับมาพ่ายแพ้ต่อมายา มีสงครามกับมายา มีอิทธิพลของมายาด้วยเช่นกัน หนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะต้องสั่นคลอน ลูกสัมผัสกับผลรางวัลเป็นเวลาครึ่งวงจร แล้วความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้นในอาณาจักรของราวัน สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนี้ยังคงอยู่ตลอดเวลา เมื่อพวกเขาช็อกแฉะในกิเลส พวกเขาที่ไม่สามารถเป็นเทพอีกต่อไป ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพวกเขากลับมามีกิเลสอย่างไร มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าเทพเข้าไปสู่นทางบาป แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาเข้าไปเมื่อใด ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดอย่างชัดเจนและอธิบายประเด็นเหล่านี้แก่ผู้อื่น เมื่อสติปัญญาของลูกมีศรัทธาแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะรู้สึกถึงแรงดึงและพูดว่า เราต้องการพบพ่อเช่นนั้น อย่างไรก็ตามลูกควรจะดูก่อนว่าพวกเขายังคงมีความซาบซึ้งนั้นหรือไม่ เมื่อพวกเขากลับไปบ้านและพวกเขายังคงมีศรัทธาในสติปัญญาหรือไม่ พวกเขาควรมีความปรารถนาที่จะมีการจดจำระลึกถึง พวกเขาจะเขียนจดหมายเพื่อพูดว่า ท่านคือบาบาคือแท้จริงของเรา เราได้รับมรดกจากท่าน เราไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้พบท่าน การพบปะเกิดขึ้นหลังจากการหมั้นหมาย มีความกระหายที่จะพบกันหลังจากการหมั้นหมาย ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเราคือครูของเราและเจ้าบ่าวของเรา และท่านคือทุกสิ่งทุกอย่างของเรา ลูกได้รับความทุกข์จากทุกคน ตรงกันข้าม พ่อให้ความสุขแก่ลูกอย่างมากมาย ที่นั่นเช่นกัน ทุกคนให้ความสุขแก่กันและกันอย่างมากมาย ในเวลานั้นลูกถูกผูกไว้ในความสัมพันธ์แห่งความสุข นี่คือนิยามที่ดีที่สุดที่ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด สิ่งหลักคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ปรอทของความสุขของลูกจะสูงขึ้น เราคือผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดและได้สะกดผลรางวัลอย่างมากมาย ในเวลานี้พ่อได้มาแล้วเพื่อพาเรากลับบ้าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องเก็บซาร์ทว่า ลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้คนมากเท่าใดตลอดทั้งวัน ลูกไม่สามารถมีความสุขได้โดยไม่ให้คำแนะนำของพ่อ มีความกระหายอย่างยิ่งที่จะให้สิ่งนี้ อุปสรรคมากมายถูกสร้างขึ้นในไฟบุษยัญนี้ ผู้คนมากมายถูกทุบตี ไม่มีการขุมหมทางจิตอื่น

ใจที่มีเรื่องของการรักษาความบริสุทธิ์ ที่นี้ลูกกลับมาบริสุทธิ์และผู้คนชั่วร้ายเยี่ยงปีศาจก็สร้างอุปสรรค ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน เป็นดวงวิญญาณที่น่าสั่นสกริดติดไป มีคำกล่าวไว้ว่า หากคุณตายในสนามรบ คุณจะไปสวรรค์ เหตุนี้เองพวกเขาไปต่อสู้ด้วยความสุขอย่างยิ่ง มีผู้บังคับบัญชา นายพัน และทหารมากมายที่มาหาลูกจากสถานที่ต่างๆ มากมาย พวกเขาจะไปสวรรค์ได้อย่างไร? ในขณะที่อยู่ในสนามรบ พวกเขาจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของเขา ในเวลานี้พ่ออธิบายว่า ทุกคนต้องกลับบ้าน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชายและจดจำพ่อ ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าใด ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น พวกเขาพูดว่า “เราทั้งหมดคือพี่น้องกัน” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ ผู้คนเชื่อว่าพวกเขากำลังทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน แล้วที่พวกเขาไม่ต้องการผลรางวัลใดๆ แต่พวกเขาได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างแน่นอน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ลูกเข้าใจว่าพ่อถูกประณามอย่างมากและเหล่าเทพก็ถูกประณามด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เหล่าเทพไม่สามารถกระทำความรุนแรงได้ ที่นี้ลูกไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง นั่นคือ ลูกไม่ใช้ดาบของต้นธาราคะและลูกไม่มีความโกรธ ความโกรธคือกิเลสที่ใหญ่ด้วยเช่นกัน บางคนพูดว่า เรามีความโกรธกับลูกๆ ของเรา พ่ออธิบายว่า ลูกต้องไม่ตบตีพวกเขา พวกเขาคือพี่น้องของลูก มีดวงวิญญาณในร่างนั้นเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่เคยเล็กลงหรือใหญ่ขึ้น พวกเขาไม่ใช่ลูกของลูก แต่เป็นน้องชายของลูก ลูกต้องพิจารณาว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ ลูกต้องไม่ตีน้องชายของลูก เหตุนี้เองจึงมีการแสดงให้เห็นว่าคุณจะถูกผูกติดไว้กับเสา ในความเป็นจริง สิ่งเหล่านั้นไม่เคยเกิดขึ้นจริงๆ สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงคำสอนทางด้านศีลธรรมที่แตกต่างกัน เหตุใดคุณจะต้องการที่จะขโมยเงินแล้ว? พวกเขาสรรเสริญเขาอย่างผิดๆสำหรับการขโมยเงิน เมื่อลูกจะสรรเสริญคุณ ลูกก็สรรเสริญอย่างถูกต้องว่า เขาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม การประณามนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร เวลานี้ทุกคนกลับมาตามปรารถนา พ่อมาและทำให้ลูกสาโตประธาน เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่กำลังสอนลูก ลูกต้องทำตามการกำหนดของพ่อ นี่คือนิยามที่ยากที่สุด ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างมากด้วยเช่นกัน หากสิ่งนี้ง่ายตาย ทุกคนก็จะซุ่มแวงอยู่ในการสอบนี้ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างยิ่ง ลูกกระทำบาปด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง เหตุนี้เองจึงมีการให้ตัวอย่างของดิน “ไมยราบ” ไร่ ด้วยการจดจำพ่อลูกก็กลับมาตื่นตัว ด้วยการลืมพ่อ ลูกก็ทำผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง และสถานภาพของลูกก็ลดลง ทุกคนได้รับคำสอนเหล่านั้น พวกเขาเขียนกิตติของคำสอนเหล่านี้ในภายหลัง เรื่องราวที่น่ากลัวมากมายได้ถูกเขียนไว้ในหนังสือการดูปราณาเพื่อที่จะทำให้ผู้คนหวาดกลัว มีบาปในอาณาจักรของราวัน เพราะเป็นป่าของหนาม พ่อพูดว่า เปลี่ยนแปลงสายตาของลูก ลูกคุ้นเคยกับสายตานั้นมาเป็นเวลาที่ยาวนานและเหตุนี้เองที่ความรักของลูกจึงถูกดึงดูดไปที่ผู้ที่มีร่างกายมีประโยชน์อะไรในการมีความรักต่อสิ่งที่สูญสลาย? ด้วยการมีความรักต่อผู้เดียวที่ไม่สูญสลาย การบรรลุผลของลูกก็ไม่สูญสลาย ลูกได้รับการกำหนดเหล่านี้แล้วว่า ขณะที่เดินเห็น พูดคุยและเคลื่อนไหวไปทั่ว จงจดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตาพ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขจัดความรักของลูกออกไปจากร่างกายที่สูญสลาย และมีความรักต่อดวงวิญญาณที่คงอยู่ตลอดไป จดจำพ่อที่ไม่สูญสลาย ผีกฝนว่าดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย และนั่นกำลังสนทนากับดวงวิญญาณพี่น้องของมัน
2. ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และสร้างสภาพเช่นนั้นที่ไม่มีคำพูดใดที่ผุดออกจากปากของพวกเขา ตรวจสอบบัญชีของลูกในทุกย่างก้าว

พร: ขอให้ลูกอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ (ซัทซัง - ชุมนุขของสัจจะ) อยู่เสมอ โดยการอยู่ในความเป็นมิตรของพระเจ้า ลูกก็ปกป้องตนเองจากการถูกจู่โจมโดยมิตรที่ไม่แท้จริง
ไม่ว่าลูกอาจจะมีมิตรที่ไม่ดีเพียงใด มิตรที่สูงส่งของลูกมีพลังมากกว่าหลายเท่าเมื่อเทียบกับมิตรเหล่านั้น เบื้องหน้าของมิตรของพระเจ้า มิตรนั้นไม่มีอะไรเลย ทั้งหมดอ่อนแอ แต่เมื่อตัวลูกเองกลับมาอ่อนแอ ลูกจะถูกจู่โจมโดยความเป็นมิตรที่ไม่ดี ผู้ที่อยู่ในความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ ผู้ที่อยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะเสมอไม่สามารถได้รับอิทธิพลของการแต่งแต้มสีสันโดยมิตรอื่นใด สถานการณ์ที่ไร้ประโยชน์ และมิตรที่ไร้ประโยชน์ นั่นคือความเป็นมิตรที่ไม่ดีไม่สามารถดึงดูดพวกเขาได้

คติพจน์: เพียงผู้ที่เปลี่ยนแปลงบางสิ่งที่ไม่ดีให้ดีขึ้นสามารถอยู่อย่างมีความสุขในหัวใจ

*** โอม ขานติ ***